

UN CURTMETRATGE REALITZAT PER ALUMNES, PROFESSORS I ARTISTES DE LA COMARCA GUANYA EL TIRANT D'ESCOLARS 2009

text REDACCIÓ

El curtmetratge *L'escola s'endú el guardó al millor procés educatiu en l'XI Festival Internacional de l'Audiovisual Valencià 2009*. El curt ha estat dirigit i musicalitzat pels cosins benicarlandos Franjo i Dani Tejedor.

Un curtmetratge realitzat per professors, alumnes i artistes de Benicarló, Vinaròs i Les Coves de Vinromà, ha guanyat el Premi Fundació Càtedra Enric Soler i Godes al Millor Procés Educatiu en el Festival Internacional Premis Tirant 2009. El curt, titolat *L'escola*, va ser gravat el curs passat al Centre de Formació de Persones Adultes Llibertat de Vinaròs i finançat per La Caixa d'Estalvis i Pensions de Benicarló, l'Ajuntament de Vinaròs i la productora de Les Coves Pingüi Mèdia.

Professors i alumnes de l'EPA Llibertat recolliren el guardó el passat dimarts 24 de febrer durant la gala inaugural en el Club Diario Levante de València, acompanyats del realitzador de TV Hèctor Ripollés.

L'escola, que participava en la categoria Tirant d'Escolars, on s'apleguen els treballs audiovisuals realitzats pels centres de primària i secundària de tot el País Valencià, és un projecte que integra dins l'àmbit de la creació cinematogràfica alumnes, professors, artistes i professionals dels mitjans de comunicació. En el curt, una història de por ambientada en una escola republicana poc abans de l'entrada de les tropes franquistes a Benicarló i Vinaròs, van participar més de 70 persones de tota la comarca.

El coordinador del projecte, el professor Franjo Tejedor, mostrava la seua satisfacció pel reconeixement a una experiència pedagògica que "intenta introduir a l'aula arts com la interpretació, el cinema o la música alhora que permet els alumnes indagar directament en la nostra història i en la nostra llengua". Així, els alumnes van col·laborar freqüentment amb actors com Joan Comes o Regina Prades, el percussionista de Pepet i Marieta Dani Tejedor, el realitzador de TV Hèctor Ripollés o alguns vinarossencs que participaren en el rodatge de la pel·lícula *Tierra y libertad*, del realitzador britànic Ken Loach.

El realitzador de Les Coves Hèctor Ripollés destacava el projecte com "una experiència molt positiva i innovadora en la meua trajectòria en el món de la televisió, sobretot per veure la il·lusió dels alumnes per treballar amb mitjans professionals. Com a realitzador de TV, aconseguir un Premi Tirant és per a mi una satisfacció molt gran perquè és un guardó molt important a nivell autonòmic".

Tejedor i Ripollés assenyalaven també la importància que el premi s'haja concedit a una obra feta íntegrament en valencià: "una vegada més és tasca dels docents i dels artistes aconseguir la dignificació del valencià en un moment en què la nostra llengua pateix la indiferència de les administracions, quan no atacs descarats i lamentables com les últimes iniciatives de l'ajuntament de Benicarló. Si el premi a *L'escola*, concedit per un jurat de docents i cineastes nomenat per la Universitat Jaume I, contribueix a dignificar el cinema en valencià, i a recuperar el lloc que li intenten prendre en els àmbits cultes i formals de la nostra comarca i del nostre país, ens sentim doblement satisfets".

Número 674- 6 març 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu

de Benicarló

TDT

Ni televisió local,
ni programació
de servei públic,
ni mitjans comarcals

Benicarló rectificarà la reurbanització
del Carrer Hernán Cortés

Teatre en família

TDT : Ni televisió local, ni programació de servei públic, ni mitjans comarcals

La política de digitalització oberta pel PP al País Valencià ens deixa sense telefeta al poble, enmig d'un clima de pressumpta corrupció i concessions sota sospita. A l'adjudicació de freqüències de ràdio es pot produir una situació de

similars característiques

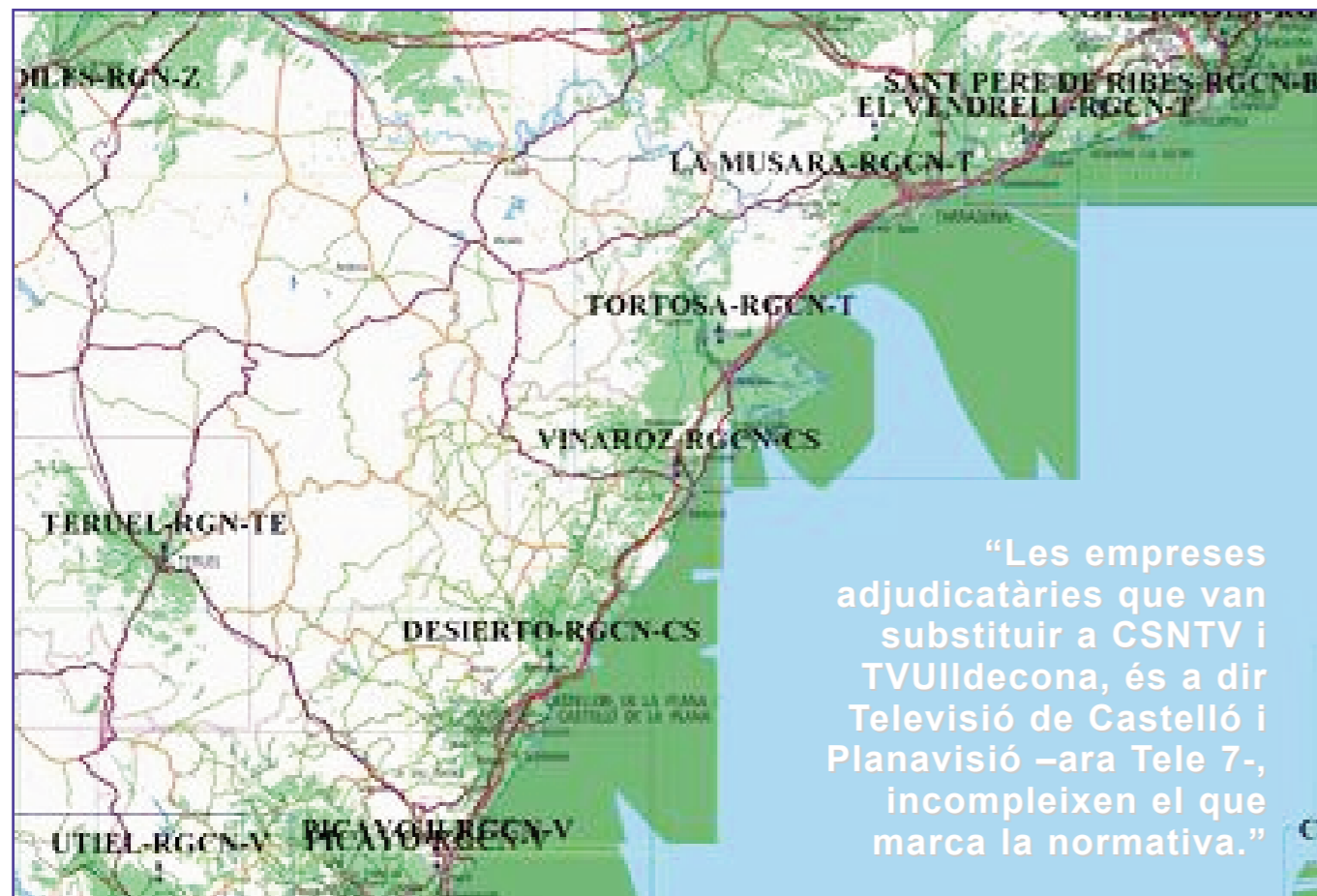
text REDACCIÓ

No res de no res. El fet és que es va condemnar televisions de contrastada solvència i tradició com a servei públic, amb les nostres festes populars i de compromís informatiu inqüestionable, a la marginalitat i la il·legalitat. Ens vam quedar sense mitjans i treballadors d'ací a canvi d'una suposada regulació del sector i millora de les condicions tècniques d'emissió. La realitat és que dos anys després de la concessió de llicències de la Televisió Digital Terrestre el

panorama s'ha empobrit per a Benicarló a la graella informativa, amb l'honrosa excepció de l'Actual Televisió, del Canal 56, un mitjà vinarossenc on es nota qui mana.

Amb tot, les empreses adjudicatàries que van substituir a CSNTV i TVUlldecona, és a dir Televisió de Castelló i Planavisió –ara Tele 7–, incompleixen el que marca la normativa. Molt mesos després continuen emeten una baixa programació local i no han gastat un euro en contractar professionals al mercat audiovisual per oferir la informació del lloc on han aconseguit la

llicència com a concessió per un servei públic que no presten. S'incompleix també l'ús i la protecció del valencià com a llengua pròpia. El mercat laboral dels mitjans de comunicació va quedar molt tocat amb l'acomiadament de molts professionals o per la incertesa del futur o, fins i tot, per la pressió publicitària sobre els anunciants, que va acabar finiquitant les possibilitats de subsistència fins que les adjudicacions foren revisades o supervisada la legalitat de les concessions pels recursos que es van interposar.

“Les empreses adjudicatàries que van substituir a CSNTV i TVUlldecona, és a dir Televisió de Castelló i Planavisió –ara Tele 7–, incompleixen el que marca la normativa.”

El sopar de Clara

text i foto FMV

Fa 26 anys, un grup de dones de la Falla Mercat Vell de Benicarló va decidir anar-se'n a sopar mentre els seus marits plantaven el monument. A l'any següent, la comissió femenina d'altres falles es va afegir al grup. El tercer any ja eren un bon grup de fèmies amb ganes de passar-s'ho bé i iniciar les falles amb bon peu. I així, a poc a poc, “el sopar de Clara” va anar creixent en adeptes.

Clara Arnau és l'ànima mater de la major concentració de dones que es realitza a Benicarló. Divendres passat aconseguia reunir en un conegut restaurant de la ciutat a més de 350 dones desitjoses de gaudir amb l'espectacle que l'organitzadora els havia preparat. El multitudinari salt

en la xifra es va produir “l'any que vaig dir que anava a portar a un boy al sopar”, recorda Clara entre riures. El ganxo masculí va animar a les més reticents i va aconseguir convertir el sopar de Clara en una reunió de dones en la qual no importa ser fallera perquè l'objectiu és, simplement, passar-s'ho bé. Enguany els cinquanta euros per cap que van abonar les assistents donaven dret a un complet menú en un dels millors restaurants de Benicarló. Després de degustar diferents delicatessen, les postres les va posar altre dels habituals en la cita: el boy que cada any delecta amb les seues evolucions a les assistents i que s'encarrega “d'encendre la metxa fallera”. Com novetat, enguany també assistia a la cita un antiboy que va alçar expectació entre les fèmies i va provocar els riures de les assistents. I és que el jove en comptes de lluir el “tradicional” tanga, va aparèixer revestit amb els clàssics Abanderado sota un monumental panxa Però la nit no va acabar ací. Una de les més famoses drag de la comarca, UMA, va demostrar en viu i en directe les meravelles del TUPER-SEX. Entre riures i crits, va presentar les últimes novetats d'una empresa benicarlanda que s'ha unit a la moda de promocionar joguets sexuals. Com colofó la drag va repartir entre les assistents algunes mostres gratuïtes. A aqueixes hores, la revolució i la revolta en el saló començaven a desbordar-se. Clara repetia sense parar que “açò és un sopar seriós, encara que no ho sembla. Ací totes

ens respectem a totes i només per l'harmonia que es respira val la pena vindre”. La prova de les seues paraules és que enguany no només ha aconseguit reunir a gent de Benicarló, sinó també de tota la comarca i fins i tot de Castelló. “Mentre hagen places lliures, poden vindre totes les que vulguen”. I és que en el sopar estan ‘implicats’ també els propietaris del restaurant “que sempre ens preparen el millor” recorda Clara. El sopar se celebra des de fa uns anys després de la tradicional Crida. D'allí parteix la comitiva de dones camí del restaurant, acompanyades d'una xaranga que s'encarrega del precalentament. A l'arribar al carrer on està emplaçat l'establiment, un dels propietaris surt a rebre-les revestit amb totes les medalles que ha aconseguit al llarg de la seua vida laboral al capdavant dels fogons. Allí, en ple carrer, les dones ja gaudeixen del primer aperitiu i la primera copa de la nit, que ajuden a calfar l'ambient. Clara lamenta que enguany no estiga en les millors condicions a causa de una complicada operació que ha patit i que ha limitat el nombre d'assistents a l'esdeveniment per falta de temps per a la seua organització. Encara recorda que l'any passat, quan es va complir el quart de segle de vida de l'esdeveniment, va arribar a reunir a 650 dones. Però enguany Clara té a més una tasca més complicada que complir: és la mare de la Fallera Major Infantil de Benicarló.

Dani Salgado torna a la selecció

text i foto VICENT FERRER

L'ala-pívot del Benicarló Aeroport Castelló, Dani Salgado, ha estat convocat per disputar amb la Selecció Nacional dos partits amistosos, a celebrar els dies 9 i 10 de febrer, en les poblacions alacantines de La Nucia i Crevillent, contra la selecció de Bèlgica.

El jugador de Santa Coloma de Gramanet, el número deu del conjunt benicarlando tornarà a vestir la samarreta roja de la selecció, després que el passat dissabte el vegea en acció José Venancio, en el partit que l'equip benicarlando va disputar contra el MRA Navarra.

El jugador de Santa Coloma de Gramanet, el número deu del conjunt benicarlando tornarà a vestir la samarreta roja de la selecció.

Al seleccionador li va convèncer el treball realitzat per Dani Salgado al llarg del partit, ja que a més d'estar molt treballador en atac, cosa habitual en ell, es va mostrar també molt efectiu en labors defensives, una actitud que ha aconseguit amb el dia a dia amb seu actual entrenador Miki. El jugador al conèixer la notícia es va mostrar molt content, "estic molt il·lusionat de tornar a enfundar-me la samarreta roja de la selecció perquè crec que les coses m'estan eixint molt bé en els últims partits, més adaptat ja a la filosofia de joc del meu actual equip". Va afegir, "jugar en la selecció no és gens fàcil, som molts els jugadors que aspirem a això, solament uns pocs privilegiats poden estar en la convocatòria del seleccionador i penso donar-ho tot, en aquests dos partits, per

aconseguir satisfer el seleccionador, i que puga confiar amb mi per a pròxims esdeveniments".

Aquesta va ser la primera convocatòria del jugador des que està a les files del Benicarló Aeroport Castelló, on tan sol Vadillo va acudir a una convocatòria i el jove Lolo, que sembla ser fix per a la sub-21. El jugador, després d'estar amb la selecció, tornarà a temps per preparar, amb la resta dels seus companys, el següent partit de Lliga, de nou a casa, després de descansar aquesta setmana, davant el Fisiomedia Manacor.

Erika Domínguez guanya en el campionat d'Espanya de Petanca i anirà la mundial

text VICENT FERRER

El passat cap de setmana va tenir lloc a la ciutat d'Alacant, el Campionat Autònic de Petanca, en la modalitat d'individual dins les categories Sènior i Juvenil.

El Club Petanca Bolas i Bochas de Benicarló, va estar representat per José Miguel Gómez Cruz i per Erika Domínguez López. Es van disputar partides en grups de 8 equip,s classificant-se quatre per a la

següent ronda de semifinals i final. Erika Domínguez, va arribar al més alt del pòdium, i va aconseguir la gran recompensa que és el disputar la fase prèvia al Mundial i Europeu, que tindrà lloc a Valladolid el pròxim mes de maig, després de derrotar a les vuit jugadores restants, de tota la Comunitat Valenciana. Després del campionat Erika es va mostrar molt satisfeta i va rebre moltes felicitacions.

Ara solament cal desitjar-li molta sort, perquè puga repetir de nou la possibilitat de disputar altre Campionat del Món.

"Tele 7 està a l'ull de l'huracà per l'investigació oberta pel jutge de l'Audiència Nacional"

ve de la p gina anterior

Els municipis que van reclamar el quart canal tampoc s'han posat d'acord per a posar en funcionament un canal públic –de gestió pública o privada- que van sol·licitar. El desinterés actual fa pensar que va ser sol·licitat més com a eina de control, o informació/manipulació política, que com a veritable instrument al servei dels ciutadans, a tenor del desinterés mostrat ara per les autoritats de Vinaròs, Benicarló i Peníscola. I és que sembla que als grups polítics majoritaris ja els va be l'actual graella. El canal públic haguera donat aire a les productores locals existents o a les que es podrien haver format per a dotar de continguts informatius eixe canal i, de passada, creat desenes de llocs de treball que en el mercat periodístic s'han perdut. Mesos després no tots els aturats s'han pogut recol·locar.

Tele 7 sota sospita

Una de les televisions que ens trobem a la graella de la TDT, Tele 7, està a més a l'ull de l'huracà per l'investigació oberta pel jutge de l'Audiència Nacional, Baltasar Garzón on destaca José Luis Ulibarri, un empresari de Burgos –si, de Burgos- que va rebre 13 concessions en les 14 demarcacions en les que es va dividir el nostre País Valencià. Ulibarri va arribar ací de la ma de la construcció i va acabar creant un imperi mediàtic que va seduir polítics. S'ha escrit que la televisió el va ajudar en el negoci de la construcció d'una manera clara a l'hora de fer negocis. A la presentació de Tele 7 van estar presents Camps, González Pons i Vicente Rambla, entre d'altres. Els treballadors de Tele 7 –sense cap de la comarca en el manifest- han emés un comunicat en el que diuen que arran de la investigació tenen problemes per contractar publicitat i portar convidats als

Lo local es nuestro fuerte

programes. Mentre, el panorama de les TDT que informará a la majoria de la població serà el que conformen Intereconomía, Popular TV, Las Provincias TV, a més de les "suposadament", comarcals, ja esmentades i altres. Tota una graella que ens desdibuixa i s'escora descaradament cap a la dreta.

I d'ací poc les FM

El proper plat serà el de les concessions de freqüència modulada a concurs des de l'any 2006. Duen ja més de 18 mesos sense resoldre un concurs que, pel que sembla, fa mig any que es troba ja puntuat.

Fernando Guitérrez Laso, un jurista expert en Dret de las telecomunicacions, audiovisual i noves tecnologies intueix que la demora rau en el fet que es puguen estar valorant altres qüestions al marge de les purament tècniques. Segons assenyalava en una recent entrevista a Noticias de Cantabria "amb l'endarreriment en la resolució dels concursos públics, no es promou la creació

d'ocupació, ni directa ni indirecta". En la seua opinió, la conducta contravé l'article 103 de la Constitució Espanyola "que obliga les administracions públiques a servir amb objectivitat els interessos generals dels ciutadans. I en aquests supòsits, aquestes administracions ni estan actuant amb objectivitat ni estan tutelant els interessos dels ciutadans".

La llicència que li correspon a Benicarló (99.9 FM) es troba ocupada curiosament per La Bona Ràdio, que emet des de la població veïna i és propietat de Maestrack. El mateix Canal 56 disposava d'una emissora que inicialment reproduïa Punto Ràdio i després va canviar a la musical rockera dels bisbes Rock'n'Gol tot i que darrerament ha desaparegut del 95.3 FM. Altres emissores lliures emeten des de la comarca sense llicència, principalment amb continguts musicals. El proper plat per a la nostra població pot vindre en forma d'emissores de ràdio, en una graella amb un balanç més depriment, encara, per als interessos de la nostra població.

PATIM tractarà de conscienciar dels abusos de l'alcohol en falles

text REDACCIÓ

‘En Falles no et cremes’ és el lema triat per l'organització PATIM para conscienciar en la prevenció d'addiccions i altres conductes durant la celebració de les festes falleres de Benicarló. En la comarca del Maestrat aquesta organització conta amb un actiu grup de col·laboradors que ve realitzant xerrades en instituts i festes com els carnestoltes. L'objectiu d'aquest any, segons va explicar Jordi Lores, és “aturar el consum d'alcohol i reduir casos de violència de gènere” en una festa –va dir- “en la qual es té mànegua ampla amb la presència de menors als casals, que són llocs de venda d'alcohol”. Per a Lores penyes i falles tenen una responsabilitat en aquest tema i en el subministrament d'alcohol als clients.

“L'alcohol és el que més problemes està creant perquè el seu consum està més normalitzat i arriba a un major percentatge de la població”. Pedro Manchón, representant de la Junta Local Fallera va manifestar el suport de les falles a la iniciativa d'aquesta entitat. Així es penjaren cartells en els casals amb el lema de la campanya i es tractarà de sensibilitzar a qui estiga al darrera de la barra encara que, segons va remarcar Manchón, “es dona el cas que molts menors entren i arriben als casals bastant eufòrics i passats de rosca”, una cosa del que va atribuir al botelló o a altres establiments. Finalment es va posar a la disposició de PATIM. Respecte dels horaris de tancament dels casals per a compaginar-lo amb el descans dels veïns, l'alcalde Marcelino Domingo, va manifestar que s'han fet reunions “i cada president sap el que ha de fer”, va concloure.

El PSPV de Benicarló demana rebaixar l'augment de l'atur amb el diàleg

text REDACCIÓ

El PSPV de Benicarló ha proposat mesures contra l'augment en l'atur que experimenta la població. El PSPV local ha apel·lat al “diàleg entre els diversos agents socials” per a abordar aquest greu problema. Un estudi presentat pels edils Xaro Miralles i Enric Escuder sobre l'atur en la localitat va indicar que va ser en 2007 quan van començar a despuntar les xifres d'atur, circumstància que s'ha anat

perllongant fins al moment, on l'increment arriba a ja el 11,2% com a conseqüència de l'evolució registrada en aquest últim trimestre. El portaveu socialista va indicar que l'atur a Benicarló afecta especialment a homes d'entre 25 i 40 anys. En el 85% dels casos afecta, a més, a persones sense estudis o amb estudis primaris. Són la construcció, el sector immobiliari, l'hostaleria, manufactura i comerços els més perjudicats per la negativa evolució econòmica.

Mor atropellat un home de 51 anys a Benicarló

text REDACCIÓ

Un home de 51 anys va morir la nit de dimarts després de sofrir un atropellament, per causes que es desconeixen, en el camí que puja al cementiri de la nostra població, a l'altura del punt kilomètric 1.044 de la N-340, segons van informar en un comunicat fonts del Centre d'Informació i Coordinació d'Urgències (CICU).

El CICU va rebre l'avís de l'accident a les 22.00 hores. El ferit va ser traslladat a l'Hospital General de Castelló, encara que va morir en aquest centre sanitari, segons les mateixes fonts.

TEMPESTA PERFECTA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Darrerament, entre economistes, polítics i visionaris diversos s'ha posat de moda l'expressió “tempesta perfecta” per fer referència a la situació en què es veu immersa l'economia del món anomenat occidental. Tothom troba una bonica comparança entre l'homònima pel·lícula protagonitzada per George Clooney i les previsibles batzegades amb què cada hora ens inunden baixades de la borsa, eros diversos i dades de l'atur. L'altre dia vaig sentir l'índit pròcer de la pàtria valenciana Esteban González Pons fent referència a l'esmentat film per explicar com les passarem de putes. També va usar el mateix símil el senyor Xavier Sala Martín, aquell de les americanes llampants que té no sé què a veure amb el Barça. Vaja, que la “tempesta perfecta”, també coneguda entre vaticinadors de la desaparició del planeta pel canvi climàtic com a “ciclogènesi explosiva”, és un motiu recurrent per fer referència a situacions límit.

Sé que amb les coses de menjar no s'ha de fer broma, però penso que això ens faltaria, que no ens quedara ja ni el dret a riure'ns-en. Ja ho sé que l'angoixa –sí l'angoixa- s'ha apoderat de moltes famílies, ja ho sé que qui no té problemes que n'espere, jo ho sé. I què hem de fer? Posar-nos a plorar com a berres? Solucionarem alguna cosa així? A que no, veritat? Doncs vinga, home, que són quatre dies.

A quin sant ve aquesta patètica introducció? Doncs fàcil. Perquè aquesta setmana hi ha hagut una tempesta futbolística perfecta que m'ha deixat, més encara si cap, ensorrat l'ànim. A les derrotes del Barcelona i el Benicarló s'han sumat, quin escàndol, les victòries del Madrid i el Vinaròs. És aquesta una circumstància que es dona poques vegades al llarg de la temporada, però que quan passa em deixa enfonsat en la misèria.

Dissabte passat, justet al camp d'un dels nostres directes rivals en la lluita per evitar el descens, vam

perdre quatre punts. No és que les derrotes del Benicarló siguen més derrotes de cara a la federació, que ja podria ser i no ens sorprendria, sinó que el Vilafamés, amb el seu contundent 4 a 2 ens supera en allò tan dramàtic que es diu golaveratge i que, en un moment donat, al final de la temporada ens fotria (perdó) molt i molt.

A hores d'ara només en tenim quatre per baix de nosaltres. Quatre que, afortunadament, semblen resignats a no sumar cap punt més en tota la temporada. El San Pedro (compte amb aquests que sempre acaben per salvar-se a l'últim partit), el Sant Rafel (veig que tots els sants tenen altres maldecaps que anar preocupant-se per equips de futbol de regional) i l'Estivella van ser derrotats a casa i, per tant, nosaltres continuem mantenint el mateix avantatge però amb una jornada menys a jugar. Personalment ho veig claríssim. A tots aquests els chorreamos i no podran fer-nos res perquè ja són víctimes d'un paralitzant canguelo. Que n'aprenquin!

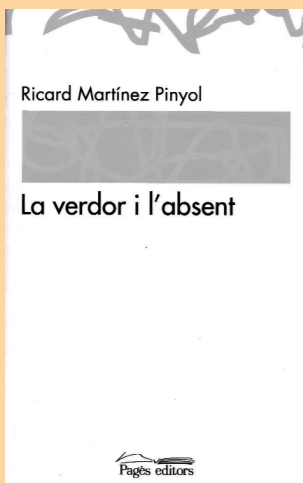
Ara però l'actualitat benicarlanda està en el món de faller. Deixem-nos de misèries i patiments i concentrem-nos en cos i ànima en allò que és l'essència i raó de ser última del nostre poble. Jo mateix, sense anar més lluny, dissabte agarraré un pet com un seginero i em passaré per on em vindrà bé la crisi, el descens, la tempesta perfecta i la seua senyora progenitora. Com m'agraden les falles. I especialment enguany. No només em permeten demostrar als quatre o sis vents que sóc benicarlando-benicarlendo i que me'n xalo tirant coets i cremant coses artístiques que valen diners (quina metàfora més bonica de la vida, gastar-se diners en coses per pegarlos foc, som genials!) sinó que a més... a més... a més...

Suposo que diumenge vinent, suposo que a partir de les quatre i mitja i suposo que amb totes les bufes covades ens enfrontarem a l'Almassora. Necessitem els punts, no?

ESBORRANYS DE L'OBLIT

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

RICARD MARTÍNEZ PINYOL.
La verdor i l'absent.
Pagès editor.
Lleida. 2008.

"La verdor i l'absent" és el tercer llibre de poemes que publica el poeta tortosí Ricard Martínez Pinyol, tot i que des de l'any 1980 la seua obra ha anat publicant-se en

diverses antologies poètiques de les terres de l'Ebre.

El llibre va encapçalat per una cita del pintor Paul Cézanne: "Quan mires has de ser ràpid perquè tot està desapareixent", cita que s'adiu molt bé per a la primera part del poemari titulat "La pell del riu", que recull una sèrie de mirades del poeta sobre la superfície de l'Ebre, sovint de gran bellesa plàstica, tots els colors del riu es reflecteixen en aquests poemes, i el riu és l'inspirador d'aquests versos: "Aigua avall van els versos/ que la fronda tamisa/ i la foscor desgasta."

La segona part del llibre porta per títol "Collverd", comença amb una prosa poètica titulada "Delta", que és un magnífic retrat d'aquesta zona de l'Ebre i que acaba amb el record infantil d'anar-hi a fer tellerines i canyuts, en aquest apartat, com en la resta del llibre trobem bellíssimes imatges com

aquesta "i les pupil·les dels flamencs./núvols de cotó en pèl", però els poemes són ací sobretot un cant a la memòria: "Com mà sonora: / la memòria, un circell/ entre cadència i cadència.", on el subjecte poètic manifesta la nostàlgia que sent d'aquells temps on sentia "el xivarri/ de les granotes/ en el camps inundats" i des del dol de la distància, com el collverd "somnia en un delta/ d'aigua i llims".

El tercer apartat del llibre porta per títol "Els límits", en ell el subjecte poètic estableix un diàleg amorós amb el paisatge i acaba amb un poema en què defineix tota una poètica: "El poema és el rastre,/ l'esborrany de l'oblit,/ (...) El poema és el miratge,/ la remor de l'absent,".

Es tanca el llibre amb l'apartat que dona títol al llibre, la prosa inicial i la resta de poemes ens transporten al món de la infantesa del poeta, que rememora amb nostàlgia les olors, els colors, els sabors i les sensacions tàctils d'aquells anys.

Caldria també fer referència, com ja ho destaca Gerard Vergés en el pròleg del llibre, al magnífic treball de llenguatge que realitza el poeta, amb l'ús freqüent de paraules que no apareixen al Fabra, però que són ben vives al territori ebrenc.

Ricard Martínez Pinyol ha escrit un poemari d'una gran perfecció tècnica, amb poques paraules, amb poemes sovint molt curts de dos o tres versos, i ha convertit en paraula bellament escrita la seua mirada sobre el riu. Evocant el paisatge de l'entorn ens comunica emocions profundes i fa efectiu el propòsit de convertir el poema en esborrany de l'oblit.

Llibres

Fer i desfer... Benicarló rectificarà la reurbanització del Carrer Hernán Cortés

text REDACCIÓ

L'equip de govern de Benicarló va anunciar que l'obra en execució del carrer Hernán Cortés serà reformada una vegada acaben les obres i siguen lliurades i rebudes. L'objectiu de l'actuació serà extreure diverses desenes de bancs de ferro colat i fusta que s'han situat per a separar les voreres i la part central transitable per als vehicles. Els bancs individuals i partits no han agradat a l'opinió pública i alguns comerços que els veuen molestos per a les seues terrasses. Per aquest motiu els bancs que aquests dies han estat col·locats, seran retirats.

L'alcalde va voler minimitzar els efectes d'aquesta decisió que modifica el projecte inicial: "és una obra subvencionada en la seva totalitat. Si rectificuem l'obra estarem en preus contradictoris, per això ja ho farem una vegada es lliure a l'Ajuntament l'obra, perquè si no s'hauria de justificar el sobrecost amb el perill de perdre la subvenció que ens ha estat concedida", va indicar.

L'edil d'urbanisme va matisar que els serveis tècnics van optar per aquest disseny de carrer per tractar-se d'un carrer comercial "i per a evitar que els cotxes estacionin en les voreres o a l'espai destinat als vianants". A més van censurar que mentre el carrer es va estar tramitant a nivell municipal "ningú digués res" i va recordar que la seua disposició obeeix al que dicta la normativa de no permetre que les extremitats o sentit d'incorporació de les persones assegudes siga cap al vial.

L'Ajuntament de Benicarló va rebre 742.789 euros de subvenció per a l'adequació comercial dels carrers Hernán Cortés, Avinguda de Catalunya i Cristòfol Colom. En aquests carrers el model triat serà distint. L'Avinguda Catalunya és la més avançada de totes en la seua execució i serà lliurada en breu.

Amb els fons estatals i amb els de la Generalitat per als municipis està previst emprendre noves obres de reforma i creació de dependències municipals.

Teatre en família

text NATÀLIA SANZ

La temporada de Teatre en Família ha arrancat amb gran èxit de públic a Benicarló. Per primera vegada l'ajuntament ha programat el cicle fora de l'habitual temporada nadalenca i la resposta no ha pogut ser més satisfactòria. La proposta va omplir el teatre de famílies senceres desitjoses de gaudir de l'espectacle. I és que pel mòdic preu d'un euro per entrada, el públic va ser particip d'un dels muntatges escènics més aplaudits del panorama teatral valencià. Tant és així, que la proposta va cridar l'atenció dels programadors culturals dels pobles de la comarca. En concret, un autobús procedent de Santa Magdalena de Polpís es desplaçava fins l'Auditori Municipal. 37 persones es van apuntar a la proposta llançada des de l'ajuntament d'aquella població, que va veure en la programació benicarlenda una bona excusa per a reunir a pares i fills. Els responsables es van posar en contacte amb el consistori interessant-se per la venda d'entrades i van posar en coneixement de l'àrea de Cultura la seua intenció d'assistir a l'esdeveniment. La companyia Màgic 6 va posar en escena el seu últim muntatge, Hamelin, que té com eix bàsic l'atenció al medi ambient, el consumisme desmesurat i el reciclatge. A partir d'un conte clàssic com és "El flautista d'Hamelin", es presenta una història actual on les rates han estat substituïdes pels residus i deixalles que han provocat els veïns d'una ciutat que podria ser qualsevol. Ple absolut a la primera representació de Teatre en Família, que es va celebrar diumenge passat. I en valencià!

Benihort promoció la carxofa DO en els mercats nacionals

text REDACCIÓ

Continua la campanya 2008-09 de la carxofa de Denominació d'Origen de Benicarló i amb ella la seva promoció. El sorteig d'un viatge a Mallorca per a 2 persones és l'eix central de la campanya promocional "Tot cor" que impulsa el Consell Regulador de la Denominació d'Origen. Benihort, com empresa productora i distribuïdora d'aquesta hortalissa, també se suma a aquesta promoció que ja ha arribat als mercats nacionals més importants.

Benihort contribuïx a donar a conèixer aquesta campanya en els principals mercats del país, on un grup d'hostesses s'encarreguen de donar a conèixer aquest producte, repartir fullets i informar de les condicions del sorteig. MercaBarna i MercaVallés a Catalunya són els mercats nacionals en els quals s'ha promoció el sorteig. Es tracta d'una promoció en cadena que està dirigida al consumidor final, però premia també al detallista que ha venut la Carxofa D.O. de Benicarló i al majorista que l'ha subministrat. Tots tenen el mateix premi: una viatge a Mallorca per a dues persones en hotel de 4 estrelles, durant 4 dies, 3 nits, amb desdijuni inclòs.

Els afortunats guanyadors poden estar a Madrid, Barcelona, Guipuzcoa, Biscaia, Huesca, Lleida, Tarragona, Girona, i per descomptat, la comarca del Baix Maestrat, llocs en els quals es desenvolupa la promoció. Aquesta campanya promocional, que va començar el 8 de gener, finalitza el pròxim 31 de març. El sorteig es realitzarà davant notari l'última setmana d'abril.

PODER CIUTADÀ, A RITME DE MÚSICA I BALLS

text CNS

Un cop més, el Consell de Necessitats Socials ha omplert els carrers de gent de totes les cultures, edats i sexes per gaudir de la riquesa cultural que forma la societat del nostre poble. A mesura que va avançant aquest projecte anomenat Diàstole per la Integració sembla més clar que des de la Participació Ciutadana són moltes les alternatives que poden oferir-se a les diferents mancances que a dia d'avui presenta Benicarló. Aquest diumenge el torn va ser per a la música i el ball. A les 18:00 de la vesprada l'excel·lent grup de Rock Acrobàtic local encetava aquesta jornada per la integració i la interculturalitat en una Placeta dels Bous que es va quedar menuda davant la nombrosa afluència de públic. Després el torn va ser per a un duet d'Uruguai, format per Alberto i Nicolás, que van aprofitar per apropar-nos alguns ritmes característics de la seva terra com la "cumbia". Després una representant del Grup de Dones Progresistes va llegir uns textos i poemes. Posteriorment de nou el ritme més moderns i moguts van apoderar-se de la plaça a base de la joventut, la il·lusió i la força demostrada pel grup de Hi Hop, Tacón de Aguja. I dels ritmes més contemporanis es va passar a la tradició dels balls típics del nostre poble. El grup de Danses de la Renaixença ens van oferir una mostra de algunes de les danses més autòctones i característiques de la nostra cultura popular. I de la tradició local es va encetar un viatge a través de les músiques i els balls que ens va apropar a la riquesa i varietat cultural del Sud. Ja que, per una banda; la Penya Flamenca Raíces Andaluzas va oferir una petit repàs per alguns dels balls característics de les terres d'Andalusia, mentre que des de València va arribar el grup de música Tradicional àrab "Almadina". Aquest grup va encetar la seva

"Aquest cop sí, els regidors de l'equip de govern van fer acte de presència al igual que alguns membres dels partits de l'oposició."

actuació amb una crida a la oració i després va cantar diverses cançons amb ritmes característics de la seva cultura i lletres contra el racisme i les desigualtats. I just en aquell moment va aparèixer la pluja, que sembla que tampoc volia faltar en la cita amb la igualtat i la interculturalitat. Tot i això la gent va continuar gaudint de l'acte i sobretot dels ritmes i la percussió del grup Uruguaià Candombe, que també s'apropà des de València per donar suport a aquesta activitat. Ja per finalitzar l'acte van ser els artistes dels pobles de la comarca els que van agafar tot el protagonisme. Així, tant els Tigres del Cervol, com el grup de danses de Santa Madalena van ser un digne punt i final a una jornada carregada de emocions, respecte i convivència.

Cal afegir que aquest cop sí, els regidors de l'equip de govern van fer acte de presència al igual que alguns membres dels partits de l'oposició. Queda clar, que la Participació Ciutadana i l'Agenda 21 estan més vives que mai al nostre poble. I no sols, això; si no que les diferents activitats realitzades durant aquesta Diàstole per la Integració, gaudeixen cada cop més de l'acceptació i apreciació de la gent del poble. I aquesta és, sens dubte la millor notícia, ja que si observem la gran quantitat de gent que diumenge es va reunir a la plaça, podem afirmar sense por a equivocar-nos que la Participació Ciutadana jugarà un paper protagonista i imprescindible en el Benicarló del futur. Ara sols falta que els polítics creguen tant en aquest projecte com ja ho estan fent els ciutadans de Benicarló.

Tics i tòpics

Juan Luis Constante Lluch ha impartit a la Penya Serrill una conferència titulada Benicarló? Tics i tòpics. Cal dir que Juan Luis Constante és llicenciat en Geografia i Història per la Universitat de Saragossa, Doctor per la Universitat Jaume I de Castelló i ha escrit un bon nombre de llibres referits sobretot a Benicarló.

Doncs bé, el professor Constante va començar l'exposició del seu missatge amb les preguntes: Què és Benicarló? i, Què és, ser benicarlando? I va continuar amb comentaris al voltant d'alguns tics i d'alguns tòpics que apliquem a la nostra realitat com per exemple, el temor que hem tingut des de sempre a assolir una identitat pròpia. I que ens ha fet canviar noms antics de carrers per altres de personatges importants però allunyats de la nostra història. O el cas també de situar els nostres orígens al poblat del Puig de la Nau, o la situació de patiment econòmic que sofria la major part de la població al llarg del segle XIX...

El professor Constante va començar l'exposició del seu missatge amb les preguntes: Què és Benicarló? i, Què és, ser benicarlando?

I en finalitzar l'acte, els tics i els tòpics es van convertir en els típics cacaús i tramussos i en el tast de vins de la Penya.

FOTO!

Aquests contenidors estan mal situats perquè lleven visibilitat als conductors que surten de comprar del Lidl i estan damunt d'un pas de vianants..No es podrien canviar a un lloc més segur?

Un lector

laveubenicarlo@terra.es

DOCTOR CLIMENT

CERVESERIA

El doctor Climent sempre que pot, busca alguna excusa per passar-se per la cerveseria del barri i fer-se un suc de civada torrada, tan bo pels seus efectes diürètics. Allí sol trobar un dels seus grans amics, The voice, que és una de les poques persones amb qui pot conversar de temes musicals i literatura.

Aquesta volta, el facultatiu estava un poc dolgut després de llegir els comentaris de la darrera setmana d'algun articulista que firma amb l'infame pseudònim d'el Lector. No obstant, després d'administrar-se unes gerres i raonar amb el seu company, va comprendre que aquesta persona deu ser un pobre home, que per cert desconeix l'ús del pronom possessiu (a la vista del desafortunat article). El metge, que no es rancuniós i perdona a tothom, es consola pensant que aquest subjecte deu ser un assidu lector de les ressenyes del doctor i que a més a més deu practicar l'onanisme mentre llig i observa les imatges cedides desinteressadament pel doctor.

NIT DE DISSABTE

text JOAN HERAS

El sopar ha servit com a escenari de converses en què s'han entrelaçat les referències ja sabudes, plenes de complicitats, d'espais comuns d'un bon grup dels qui compartim aquestes hores –i que ja en portem moltes de acumulades– amb aquelles que tenen gust de novetat perquè obren nous espais, nous paisatges. Amb els cafès i les ampolles que comencen a córrer alegrament per la taula, uns dits experts afinen una guitarra que en moltes nits de festa ens fa viatjar a cop de cançons per molts racons d'aquest món que cada dia és més gran i més petit alhora. Quasi com un miracle, els núvols de converses es van fonent i creix la llum, una sola llum, que ens marca un itinerari d'emocions i depaïsatges –amb la força que a cadascú li suggereixi.

La guitarra comença el seu viatge amb una zamba que parla dels camins que es perden pels paisatges del nord de l'Argentina i dels pobles que donen identitat a l'existència (perquè, com diu Pavese, els humans sepre necessitem un poble que parla de nosaltres, d'allò que realment som, encara que per a saber-ho necessitem allunyar-nos-en durant molt temps per poder retrobar-lo i retrobar-nos amb ell quan la nostra vida ja camina per la maduresa). Atahualpa Yupanqui, Jorge Cafrune i els Chalchalers ens saluden amables perquè els fem vius. Passem els Andes il·luminats Víctor Jara ens parla de la seva Amanda i dela simpàtica cançó de bressol d'un nen negre. Pugem continent amunt i una amiga mexicana posa lletra a una bonica melodia. De vegades cantem, de vegades només escoltem i descobrim colors nous. Un acordió comença a plegar-se i desplegar-se i ens regala valsos, el *Padam, Padam* que ens reviu l'Edith Piaf i necessàriament París com un univers de tendreses i ataca, després, les havaneres que fan pujar el volum dels cants –ara obertament desafinats– fins al punt que ja hem despertat a l'únic veí que encara seguia dormint. L'acordió ens permet tocar les puntes del cel de la cançó i intentar reviuire el *Ne me quitte pas* de Jacques Brel. I seguim caminant i ens trobem a casa amb les paraules d'amor del Serrat que ja són paraules d'amor de tots plegats i una mica més reivindicatius

Fronteres

tornem a pujar el volum amb *L'estaca*, potser perquè encara –o de nou– sentim la necessitat de cridar que això no ens agrada, que hi ha moltes esteses –molts estats– que ens tenen ben clavats. La *Laura* ens regala l'emoció de l'amistat i amb la cançó a *Mahalta*, que és un poema de Màrius Torres, resseguim el caminar silencios de dues ànimes que, com dos rius paral·lels, no s'acaben de trobar. La Teresa de l'Ovidi ens repassa les lliçons d'anatomia, de ball i d'amor perquè pensa que –com el carnet de conduir– cal fer-ne controls periòdics. Ara bé, els temps estan canviant i quan es treu el cigarret li demanem que surti al balcó. Algú demana a l'amiga anglesa que ens canti alguna cosa del seu país. Ella dubta i diu que no les coneixem, però alguns sí que sabem cançons de Waldemar Bastos i, tímidament i a retalls, l'acompanyem amb el nostre portugués intuïtiu.

No és un recital ni un cant ordenat. De vegades algunes cançons queden a la meitat, de vegades algú n'inicia alguna que es queda només en això, un simple inici. Però la màgia de la música i de la paraula fetes cançó és viva i present. La música, és cert, corre pels batecs més íntims de les nostres emocions i, com deia Schopenhauer, expressa com ningú allò de més profund de la voluntat, de la vida. Potser això la fa tan universal, tan fàcilment transportable d'un racó a l'altre de món. Però precisament la seva màgia també rau en el fet que expressa d'una manera molt especial allò de més particular, de més propi d'un paisatge humà molt concret. En aquest sentit, també és molt bo conèixer les llengües amb que s'expressa la cançó, perquè el text, el missatge, és un element constitutiu de la unitat global que és la cançó.

No és un recital ordenat. Hi ha cançons que es queden a mitges, d'altres que només són un inici ttrencat. Aquesta nit de dissabte viatgem junts, en amistat, per molts racons del món i pels camins que ens porten cap a dins de nosaltres mateixos –cap al nostre poble, cap als llocs, des persones i els dies que parlen d'allò que som. Els compassos del temps són càlids, plens de vida. Aviat caldrà mmarxar perquè les agulles del temps quotidià han corregut massa de pressa.

L'EDUCACIÓ "EN EMERGÈNCIA"

text CCPs

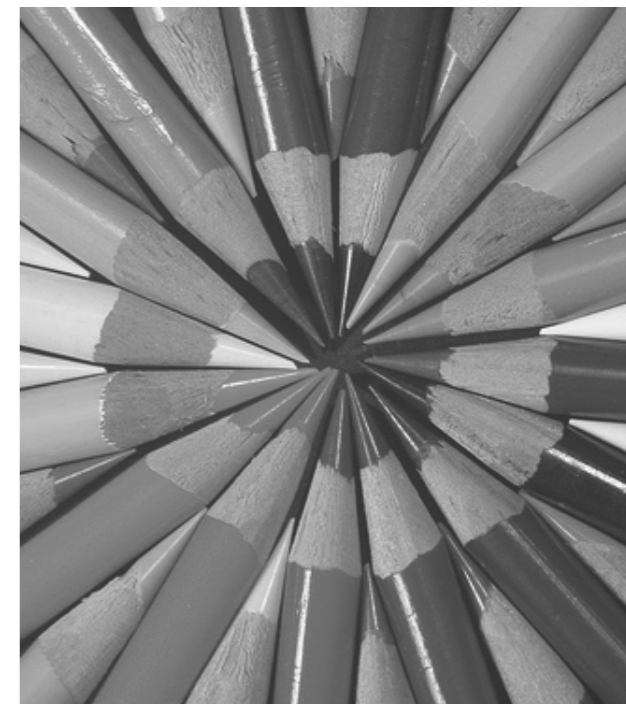
A l'inici del curs escolar, el sr. arquebisbe dimissionari monsenyor Garcia-Gascó qualificava d'"emergència" la situació de l'ensenyança, entre nosaltres i acusava al govern legítim i democràtic de l'Estat –en connivència amb el PP– de "manipular i dividir", en relació a la introducció de l'Educació per a la Ciutadania –EpC.

Ara amb la desautorització expressa –per part del Tribunal Suprem– de la campanya compartida per la Conferència Episcopal i el partit popular, seria d'esperar contenció verbal i reflexió en profunditat dels mètodes i "arguments" contra l'EpC, esgrimits per uns –la CEE– i altres –el PP– i els convidem a:

1r. Reconèixer la manipulació dels sentiments i les creences dels pares catòlics, en instar-los a una objecció de consciència, del tot inaplicable a una matèria escolar d'ètica mínima i universal, com la presentada per l' EpC.

2n. A deixar de pretendre condicionar el funcionament de tota la societat, des de paràmetres de confessionalitat i d'imposició ideològica, com en temps del nacionalcatolicisme franquista.

3r. A treballar per la formació humana en valors a l'escola –religiosa o laica–, com a base imprescindible i comuna per a reivindicar la formació religiosa, en els àmbits propis i en relació als que professem la fe catòlica.

Perquè creiem que la nostra responsabilitat –com a cristians i com a ciutadans– és la de facilitar als nostres fills la millor formació i el màxim d'oportunitats, per comportar-se com a persones madures i autònomes, amb criteris clars i responsables, com reivindica l'EpC.

València, febrer de 2009.
CCPs

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

- Cultura
- Medi Ambient
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Fotos
- Música
- Llibres
- Serveis...

ÈXIT DE LA XERRADA SOBRE DRETS LINGÜÍSTICS

Una de les finalitats de la Plataforma Benicarló en València és aconseguir l'adhesió del màxim nombre de ciutadans i d'associacions cíviques de Benicarló a l'objectiu prioritari: una major promoció i defensa de l'idioma. Molts valencianoparlants no es plantegen mai aquesta qüestió: una immensa majoria no es paren a pensar en les qüestions que afecten la llengua que parlen des de menuts. Són uns "indiferents lingüístics", si se'ns permet l'expressió. Per això, la Plataforma Benicarló en València també té la intenció de promoure el debat: creiem que cal plantejar les coses, cal que ens qüestionem. És bo incitar la gent a la reflexió.

Per això vam decidir de fer una xerrada divulgativa sobre els drets lingüístics que sovint els que parlem valencià desconeixem. Hi ha gent que ja creu que el valencià està bé, perquè no sap els drets que té, com a individu que parla valencià. Ni els drets que té el valencià com a llengua minoritzada que és. Si no sabem els nostres drets individuals i col·lectius, ni tan sols sabem que no ens estan respectant.

En aquest sentit, el passat dia 20 de febrer, en el local de la Penya Setrill, vam poder gaudir d'una xerrada sobre "Drets lingüístics" a càrrec de Vicent Pitarch, un sociolingüista àmpliament reconegut, doctor en Filologia Catalana per la Universitat de Barcelona, membre de l'IEC i de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana. Ha publicat diversos estudis sobre la situació social de l'idioma,

com ara *Parlar i (con)viure al País Valencià* (1994) i *Control lingüístic o caos* (1996). I també llibres que reflecteixen l'altra gran passió seua, el senderisme.

Però a més de tot això, que és molt, Vicent Pitarch és una persona d'un nivell d'exigència cívica elevadíssim. Ho va demostrar en la xerrada que ens va oferir. Els seus plantejaments sobre les necessitats vitals de la nostra llengua per a esdevenir normal no van ser teòrics, sinó que el van portar a implicar-se, amb una claredat i lucidesa admirables. En aquest país, i encara ara, calen posicionaments clars per a defensar el valencià. El valencià no està normalitzat i a més hem de treballar per aconseguir que siga la llengua de relació prioritària a Benicarló incloent els immigrants.

Des de la Plataforma Benicarló en València valorem molt positivament aquest nostre primer acte públic. L'assistència d'un públic nombrós, que va omplir el local de la Penya Setrill, ens va animar a continuar en el nostre treball a favor de la normalització plena del valencià en el nostre poble. Està clar que hi ha molta gent a Benicarló preocupada per la situació de la nostra llengua, i que tots junts, amb la nostra pressió cívica i constructiva, podem aconseguir que l'Ajuntament modifique algunes actituds i decisions que són clarament perjudicials per al futur del valencià.

Plataforma Benicarló en València

D'AUTOBUSOS I CONTROVERSIES

L'episodi dels espots publicitaris als autobusos urbans –ara a Madrid i abans a Londres i altres indrets– ha resultat patètic. Què passa que els agnòstics posen en dubte l'existència de Déu i ho publiciten als transports públics? A mi, cristià practicant, això no em preocupa gens ni miqueta.

Altres coses –i no precisament de procedència agnòstica– em preocupen. Unes de dins de l'església –el dogmatisme intransigent, el luxe i l'ostentació vaticana, la pederàstia d'alguns clergues, l'involucionisme doctrinal...– i altres envers el món –la bel·ligerància de l'església contra els governs no confessionals i la connivència amb els "addictes", la passivitat front a la fam del món, la superposició entre religió i política vaticana, l'homofòbia militant de l'església, la pretensió d'imposar la seua moral urbi et orbe, els episodis lamentables com l'acarnissament amb Eluana i la seua família...–

Això sí que em preocupa i em dol. Els espots publicitaris –ni que siguen a favor de Déu– no em trauen la son. Per cert, necessita Déu que el publiciten als autobusos? No seria millor dedicar aquells diners a fer caritat amb els pobres?

Marc Antoni Adell

Un tafaner ens ha enviat la lletra de la cançó "Villatripas", gravada per La mandrágora.

La Mandrágora es un àlbum del grup del mateix nom format pels cantautors espanyols Joaquín Sabina, Javier Krahe y Alberto Pérez, gravat en directe i editat el 1981. Imagineu-vos si ha plogut des des llavors però, tot i així, hem pensat que valia la pena que els lectors tingueren la lletra perquè pogueren apreciar que, per alguns, "els temps, no estan canviant" pel que fa al que alguns són capaços de fer per passar a la posteritat. Per si us agradara escoltar-la cantada teniu l'adreça. És la història viva del nostre home, d'ell:

<http://www.youtube.com/watch?v=SAVGVTVXpP0>

Villatripas (por J. Krahe) (J. Krahe - A. Pérez)

Por su gran prosperidad
decidió la autoridad
de Villatripas de arriba
"¡que viva el alcalde, viva!"
erigir un monumento
un auténtico portento
que a los de abajo asombrara
una escultura bien cara
como dijo el pregonero
que costará su dinero
pues de mármol al abasto
de nuestro rico catastro
la montará un escultor
en plena plaza mayor
y terminaba el pregón
será una gran elección.

Se gastó mucha saliva
en Villatripas de arriba
la gente andaba tan flauca
con la cosa de la estatua
y había gran emoción
cuando la inauguración.

La alcaldesa con premura
corrió el velo a la escultura
y apareció entre la villa
la supuesta maravilla
saliendo de entre las aguas
sin ni siquiera unas enaguas
toda, toda, desnudista,
una Venus afroditá.
La elección no estuvo mal,
satisfizo al personal.

Tenía el pueblo de al lado
el ánimo muy picado
y allá habló el señor alcalde
elegiremos de balde
en Villatripas de abajo
se sufre con desparpajo
por parte del vecindario
la falta de monetario
- Vecinos de este lugar:
¡hay que vencer o ganar!
¿estáis dispuestos a todo
por sacudiros el lodo
de esa Venus afro... ¡lechés!
- - Alcalde, lo que nos heches -
respondió la población
con una gran ovación.
Cogieron a la Jacinta
la moza de mejor pinta
y en la misma plazoleta
la pusieron en porretas
y la echaron al pilón
sin mayor vacilación.

Luego fue una comitiva
a Villatripas de arriba
a decirles que bajarán,
mirarán y compararán
comparando las dos Venus
cual es más y cual es menos
excepto algún poetastro
que alabó a la de alabastro
y el pelma de don Simón
que de un vuelo fue al pilón
se oyó gritar al compás:
- ¡La Jacinta mucho más! -
Y con grandiosa vehemencia
añadió la concurrencia
sobre todo los barones
que en lo tocante a erección,
la Jacinta en el pilón
matarile, lire, lon.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Escala 1: Kuenka

Certament el regidor més actiu de l'ajuntament de Benicarló és tot un fenomen mediàtic, d'això no hi ha cap dubte i, si fins ara, ens havia delectat amb un bon grapat d'històries curioses, ara hem descobert que, fins i tot, ha descobert un nou model d'escala de mesura l'1:Kuenka. Us ho expliquem. Resulta que els tafaners hem descobert que la grandària de la maqueta de la famosa font, que el nostre super-regidor vol ficar-nos a la plaça de la Constitució, el va triar perquè la seua grandària és proporcional al que veuria des de la seua finestra de l'ajuntament. Així, fins que no la tinga construïda, se la fica a la finestra i... és com si estigués feta. Acaba d'inventar la nova escala de mesurar. El que dèiem, tot un fenomen!

El pou... de Kuenka

Nou èxit de la saviesa de Kuenka. El megaregidor es va convertir en l'estrella indiscutible, com no podia ser d'altra manera, de la inauguració de l'exposició de Manuel Boix al MUCBE. Tot, tot, tot, tenia "una gran plasticitat". Ni el comissari de l'exposició, ni el propi Boix, sabien tant com Kuenka de l'obra del premiadísim artista valencià. El que dèiem, tot un pou...

Cadiretes

Fins ara encara no havíem expressat la nostra opinió però, creiem que ja era hora. Això que han fet al carrer d'Hernan Cortés, quina mena de broma és? Explicació formal, i oficial, encara no n'hem escoltat cap, així que tot són especulacions. Doncs, nosaltres, ficats a especular, també volem dir la nostra i ens han sorgit dos idees que poden il·lustrar el perquè d'aquest estrany cas de les cadiretes unipersonals. La primera

"Tindreu la sensació que esteu a dins d'un vagó de tren"

és que al regidor d'urbanisme l'ha tornat a traïr el seu subconscient, diguem-li ego particular, i ha volgut expressar, d'aquesta manera, la seua solitud a la casa gran, assegut sol davant la incomprensió d'un poble. I la segona, que no la tenim massa clara, més rebuscada, que algú estarà fent l'egipci. De tota manera, fins que no arribe l'explicació oficial, cadascú pot pensar el que vulga. I és que pensar, per ara, encara és lliure.

Carrer de les cadiretes ...

A veure que ho entenguem, què vol dir això de carrer *semipeatonal*? I és que hem escoltat que el carrer de dalt serà bi-ús. Ja, hem encunyat un nou terme perquè no sabem com dir a aquest nou engendrament que s'han tret de la mànega. No en tenien prou amb l'experiència de la zona centre que ara, després de *despotricar* tot el temps que si no podien coexistir les dos coses juntes, carrer de vianants i carrer per cotxes, tot en un, que ara va, de sobte, i ens fan açò. Està clar per quina raó les cadiretes estan totes mig mirant de cara a la paret, no? Esperem que cap cotxe s'emporte cap cadireta... i a cap desafortunat ciutadà allí assegut. De tota manera, el carrer dóna per a altres possibilitats, diguem... més turístiques.

... o del vagó de tren

Només cal ficar-se al principi, o al final del carrer, i tindreu la sensació que esteu a dins d'un vagó de tren o d'un autobús turístic (com el Bus Turístic de Barcelona, que està obert per dalt). I damunt, en classe preferent, amb seients unipersonals. Seria tota una atracció. Tindríem el primer carrer/bus/tren turístic del món. Ara només cal que el regidor Kuenka ens dissenye la màquina, que la ficaríem a un dels dos començaments de carrer, i... a vendre la idea. Nosaltres, per allò d'ajudar, i per tal d'avançar una mica, us hem fet el nostre muntatge particular. Això sí, després, el regidor més sabut de Benicarló, li haurà de donar el seu toc particular. I és que "cómo Kuenka no hay ninguno". Per cert, la regidora de Turisme també podria ficar cullerada. I és que està tan desapareguda com la de cultura. Vinga, a veure si algú més treballa en eixa casa!

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Vosté s'adona, benvolguda senyora, que per cada número que treuen amb un motiu simpàtic, alegre i divertit en treuen més de deu en què inviten el lector a criar fel? No hi ha coses amables a Benicarló? No hi ha gent feliç que faça festes? No hi ha xiquets a les escoles que ens puguen alegrar la vida amb les seues innocents caretes? No passen coses bones al nostre poble que sempre estan remugant de tot? Ací, els treuen del señor Cuenca i el seu entorn i són incapaços de trobar algun motiu de joia. En aquests temps que corren necessitem xalar-nos-en i evadir-nos de la crua (no, puta no) realitat. I vostés, au, vinga que si els de l'Ajuntament no ho fan bé, vinga que si es gasten massa diners en jornals, vinga que si la font de marbre de Macael és un despotisme, que si ja no es fan obres, que si el món s'acaba...

El tema de la setmana, ben documentat, va en aquesta singular línia editorial. El totxo s'ha ensorrat i a protestar al Montepío. No se li poden demanar comptes a ningú perquè ací no hi ha mai cap responsable de res. De res. Sé que és una fixació, però el terra de la plaça Consitutció li l'haurien de fer pagar a algú de la seua butxaca. A algú que, per exemple, estiga ara per les Corts Valencianes preocupant-se per tots els benicarlondos. M'han contactat, per cert i abundant en el tema, que tothom veia clar que les rajoles de

la plaça aqueixa estaven a péntols, però que alguna primera autoritat del moment (i no assenyalo ningú) va permetre que es dispararen algunes mascletades a tan emblemàtic espai i així es va perdre tota possibilitat de reclamació. Mire, senyora Garcia, que si això fóra veritat! Però sí, les casetes aquelles tan guapetes que hi havia per allà dalt a sant Gregori, a fer puñetes; els veïns que s'han encantat més o que han sigut massa vius, a gratar-se la butxaca

i no passa res, tira, vinga, que la casa pot.

Jo que sóc poc de llegir premsa convencional i d'escoltar ràdios, agraeixo seccions com la de "L'actualitat en poques paraules". Hi apareix una sentència de l'inclitíssim Cuenca (reproduïxo en versió original sense subtítols): "El Ayuntamiento ha hecho lo que tenía que hacer, pero la sentencia obliga a cumplirla". Genial. Segueixo amb aquesta secció. Es comenta -vaja, quina casualitat- que l'aparcament de la plaça Constitució s'haurà de refer després de només sis anys. Aquells mascletades han portat aquestes petardades. Fantàstic, el poble els jutja i els absol contínuament. Són francament

molt, molt bons.

Quin dispendi de saviesa, quanta informació, quant de treball hi ha en l'univers fallero. No em queda més que felicitar la Comissió i encoratjar-los perquè continuen mantenint aquest esperit festiu i alegre que dóna, gràcies, un toc de joia a La Veu de Benicarló.

Justet justet però encara vaig ser a temps a salvar Calp. Carles Lluch té més raó que un sant, concretament més que el sant Job. No és ja qüestió de paciència

açò nostre sinó de resignació. No podem piular perquè ací tothom té dret a dir-nos què hem de fer, com hem de parlar i on estem. Ací no podem moure ni un dit per defensar la nostra llengua perquè ja ho va dir el Conde Duque de Olivares, que som mollets. I ja està, és una qüestió genètica. Som molts i avant i ens encanta i ens enlluerna tot allò que siga en castellà. I

tenim, no només la batalla perduda, sinó també la guerra. Ens queda el dret a assenyalar amb el dit qui són els culpables. I poca cosa més.

En la mateixa línia es mou l'article impagable de Joan Heras. Diu paraules dures i certes. L'espanyolitat en general és conqueridora de mena i nosaltres, insisteixo, tenim tendència a deixar-nos conquerir.

En fi.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

En aquesta mateixa secció. Déu sempre se l'ha representat com un triangle amb un ull dins i no amb un rectangle. En què devia pensar jo? Evidentment que en la rotonda de Cuenca no...

Rapsòdia en blau

Mirant la seua etimologia, rapsòdia, prové de rapsoda, qui en l'antiga Grècia cantava els poemes d'Homer. Així, en grec, la seua traducció seria com una mena de "cant cosit". I és que des que va començar el ball de concessions de llicències de les TDTs famoses a aquesta comarca, i a Benicarló en particular, l'han cosit, literalment, de pseudotelevisions, amb una aura blava que ni la mar plena de gavines.

Ja no és el fet que siguen més properes al partit que ostenta el poder, que ho és, el problema és que la seua funció de servei públic ha desaparegut del mapa. La seua faceta comarcal, que és una de les raons principals per la qual van aconseguir la concessió, no la trobem enlloc i, per a més inri, va suposar la desaparició d'una televisió local que oferia uns estàndards de qualitat, de proximitat, de cura amb allò que és d'ací que els d'ara ni poden somiar. I damunt estant en funcionament durant molts anys i amb una credibilitat que ja la voldrien algunes cadenes més potents.

Ara ens trobem que aquestes empreses adjudicatàries, Televisió de Castelló i Tele 7, substitutes de les nostres CSNTV i TVUlldecona, es salten la normativa que els obligava a emetre en valencià una bona part de la programació, la d'informar preferentment, o fer programés, sobre el que passa a les nostres comarques (per alguna

674

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

cosa la concessió era d'ací), o la de contractar personal acomiadat dels anteriors canals que emetien.

El resultat és que hem acabat amb unes telebrosses que només fan de repetidors del seu canal principal de Castelló i amb una graella televisiva de pèssima qualitat. I tot, amb el vist-i-plau del nostres governants locals de

Benicarló, Peníscola i Vinaròs, que s'estimen més mirar cap un altre costat abans que controlar que aquests mitjans estiguen al servei dels ciutadans. A més, damunt, cal afegir-li el seu meninfotisme pel que fa a tirar endavant el quart canal de televisió, que curiosament ells mateix van reclamar, que haguera pogut servir per a suavitzar la desfeta que va suposar el tancament dels dos canals locals que ja teníem en funcionament, donant vida als seus treballadors i a les productores locals.

I si volíem caldo, dos taces, una d'aquestes televisions, Tele 7, s'ha vist esquitxada perquè el seu cap està sent investigat dins la trama del presumpte finançament il·lícit del PP que porta el jutge Garzón

I ara arribaran les concessions de FM. Aleshores is que serà una rapsòdia completa.

I no passa res!

EDITORIAL

Carxofa: Un grapat de carxofes per a l'Associació Cultural Alambor que encara que siga a deshora ha organitzat i entregat el premis Xavier Arin. Voldríem des d'aquesta secció, amb l'energia de la carxofa, vitalitzar a l'associació que està un poc endormiscada.

Panissola: Un grapat de panissoles per a les falles que estem a 5 de març i encara no han tallat cap carrer. Com hem de saber el benicarlondos que venen les falles si no tallen els carrers? Algú tindrà un trauma i, qui tindrà la culpa? Les falles.

El còmic

Per Xavi Burriel

"DORA-CUENC-MON I MARCELI-NOBITA"

El còmic

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Libreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria

Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Amb la col·laboració de la **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors/ PERE BAUSA, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, VICENT COLL, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

